

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hierakosophion

Demetrius <Pepagomenus>

Lvtetiae, 1612

vj. Quomodo dirigendi & docendi venari, & qua ratione accipitribus
venantibus auxiliari oportet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12846

oblitus, tum vinculo liber assuefaciendus vocanti parere, & celeriter venire. Est etiam optimum, vt qui ipsum venari docent, primum in paruas aues immittant, vt graculos, & cornices, & iis similes. ex paruis enim collecta audacia, contra maiores audacius proficiscitur.

Quomodo dirigendi & docendi venari, & qua ratione accipitribus venantibus auxiliari oportet.

ANTEQVAM ad venationem exeas, duos fere dies accipiter semper gestandus. Primo die parum pascendus, altero propter pituitam, quam habet intra se collectam, exiguo cibo, nucis Ponticæ non excedente magnitudinem, alendus: nocte insequente somnus minime perturbatus accipitri capiendus: postridie ante exortum solis, implorato prius diuino auxilio prompto animo proficiscere ad bellum auium; & paulum progressus extra portam, postquam lorum, quo accipiter ligatus tenetur, in vnum coëgeris & occultaueris, tegumento sinistrae manus quoquo versus speculari auium lapsus, atque vbi ad insidias aptum locum inueneris, dextram manum, in qua

B iij

insidet accipiter prætenſa furacibus & do-
loſis oculis diligenter intuetor, & ſimulans
te alio ſpectare, ſenſim & cautè ad aues
pergito : ad quas appropinquans, curſu
facto eas excitato, & vehementi conten-
tione ex manu amiſſum accipitrem, magna
voce ad inuadendas confidenter hoſtiles
aues hortator. Hæc ubi feceris, tum tu quo-
que perceleriter ſubſequitor ; & propius
factus, priuſquam quicquam graue patia-
tur, accipitri auxilium feras. Illum enim
ſolum, & tuo auxilio nudum ſi aues vi-
deant, quæ ſunt eiufdè generis, cuius eſt illa
quæ ab accipitre tenetur, opprimunt; grui
grues, anſeri anſeres auxiliando. hæc enim
duo genera maxime inter ſeſe congregari
ſolent. neque ſolum vicinæ contra accipi-
trem proficiſcuntur, ſed etiam multo in-
teruallo diſtantes, magno ſtudio auxiliari
properant, accipitrem circūdantes diſcer-
punt, eiufque alas obterunt, roſtrorumque
percuſſu eripiunt auem captiuam, aut cum
ipſa ſimul accipitrem perdunt. Venator
ſenſim progreſſus prope accipitrem, di-
ſpergit gregem auum, captamque ab ac-
cipitre comprehendit, atque humi ſedens,
ſenſim altero pede, pinnaſ caudæ accipitris

alleuat, ne acies ipsarum frangatur, quas natura dedit, vt tanquam gubernaculis his vtatur ad acres cursus eò dirigendos, quò volare intendit; deinde districto gladio, quem ad sinistrum latus appensum habet paratum ad cædem auium; auis captæ gulam incidito, ac profluentem sanguinem calidum accipitri præbet bibendum, edendamque carnem ex collo, tum ex cerebro, corde, hepate, ventre: deinde accipitri carnem subtrahito, & subtractam scite occultato, ne fraudem sentiat accipiter, illumque ita ad alterius prædæ impetum comparato, vt ne exsaturatus alteram prædam negligat, ad quam inuitabitur, & memor efficietur, si eius pedes respergantur sanguine auis captæ. Valet memoria, & commodè scit vti occurrentibus: contumeliam ab adulatione internoscit. Vbi ter aut quater ad venandum emissus sit, ne amplius emittatur, etiamsi magno studio euolare cupiat, ne nimium defatigatus, vnus dici labore in multos dies inutilis reddatur. requie quidem reficitur, at improbo & nimium assiduo labore in morbum incidit. Iam interdum euenit, vt à præda aberret, propter multa, quæ occur-

rere solent. ut si, interea dum avem insequitur, repente aquilam videat, & metu potentioris, immemor prædæ, seipsum servare, quam prædam capere malit: aut sæpe sine arte è manu emissus, illius renibus repente læsis prædam non assequatur: interdum etiam lori vinculo implicatus aberrat à præda. Præterea permulta alia fortuito accidentia, quæ illum sæpe impediunt, quominus prædam consequatur, quæ brevi tempore studiosos experientia docebit. Cum igitur intra diem unum aut alterum receperis accipitrē pectori tuo admotum, verborum blanditiis demulceto, & tanquam ad generosam avem, in pugnaque primas obtinentem, cum alia verba facito, tum illa, quod mali cuiusdam dæmonis insidiis non sit adeptus victoriam. laudem enim & vituperationem intelligit, hominumque voluntates ex gestibus percipit, ut alibi demonstrabitur, cum physicis rationibus accipitrum actiones exponemus. Quod si necessitate magis quam voluntate ad volandum segnior videatur, propter susceptos prius labores, satiandus est, & quieti tradendus, & domum relatus, ea ratione curandus, quam post explicabo. Iam
si in

si in arboribus desideat indignatus ob prædam amissam, supradicta arte reuocandus est. ac si forte ad audiendum tardior sit, vel propter naturam acerbam & contumacem ad obediendum, vel propter prædam amissam, vel contumeliam ab aucupe acceptam (his enim ita sæpe indignatur) vt ad multam diem in arbore resideat, aucupem quidem intuens gestantem carnes, neque tamen ad ipsum reuertens; tum alligata prius carne ad alterum caput tenuis funiculi, & ad eiusdem funiculi alterum caput alligato saxo aut ligno, quod accipiter trahens carnem excutere non possit, oportet venatorem secedere. Ita enim fiet, vt cum venatorem non adesse videbit, inuolet in carnes, & recipiatur. Si hanc naturæ malitiam iterum retineat, relegandus est ad nouam sobolem procreandam. Præstat eius sobolem expectare, quàm ipso malo vti ad venationem, molestiæ non delectationis causam præbente. Multa dixi de aucupio accipitrum, restat iam exponam curandi rationes, & qua ratione curentur.

C